

Olympiáda už aj zo slovenčiny

Popri dlhoročnej tradícii predmetových olympiád z prírodných vied či cudzích jazykov začala napokon písať svoju históriu aj súťaž pre všetkých nadšencov slovenčiny. Pre študentky z Pároviec Petru Vitázkovú (3.B) a Evu Magyarovú (SXT) sa 1. ročník OSJL niesol v znamení úspechu. V krajskom kole obe obsadili vo svojej kategórii jednu z prvých dvoch postupových priečok (P. Vitázková zvíťazila a E. Magyarová skončila na druhom mieste) a v dňoch 9.-10. 2. 2009 reprezentovali nielen školu, ale aj celý región na celoštátnom kole v Bratislave.

Naša púť pod dohľadom bdelého zraku pani prof. Slučiakovej sa začala v pondelok ráno na nitrianskej autobusovej stanici. Pokojná cesta do hlavného mesta bola vystriedaná dobrodružnou jazdou v trolejbuse, kde sme zviadli ľúty boj s udrzaním rovnováhy a ostatnými pasažiermi o životný priestor. Jednou rukou visiac za držiadlo, druhou zvierajúc batožinu, sme sa šťastne dopravili na miesto činu - Gymnázium Alberta Einsteina. Medzitým sa naša silná zostava Nitrianskeho kraja doplnila o dve ďalšie členky a spolu sme po registrácii účastníkov čakali na oficiálne otvorenie.

Nasledoval teplý obed a pár teplých slov z úst kompetentných (oboje sa nám dostalo v jedálni - nuž, nie každé gymnázium má aulu **J**) a my sme sa podľa kategórií presunuli do tried na písomnú časť olympiády. Opäť texty a úlohy (ako v predchádzajúcom kole) spájala ústredná téma. Študenti 3.- 4. ročníka sa zaoberali problematikou konzumnej spoločnosti a hypermarketov; mladších zamestnala otázka rasizmu a xenofóbie. Vyriešiť test, ešte transformácia textu a... vyhradenú hodinu zhltna tvorivá práca ako jednohubku.

Hneď po dopísaní nás zoznámili so zadaním ústnej časti, aby sme podľa potreby mohli využiť na prípravu internet. V počítačovej učebni školy každý vygooglil, čo sa dalo, a podľho do hotela! Jeho strategická poloha nám umožňovala z balkóna špehovať kancelárie istého vydavateľstva **J**

Po porade s pani profesorkou na tému „čo s načatým večerom?“ padlo rozhodnutie poprechádzať sa po centre Bratislavy. Ako správne zaniietené študentky sme odolali nástrahám nočného života a zamierili sme do najväčšieho kníhkupectva na Slovensku. Ešte úsmev č.5 na foto pred SND, keď vtom našu pozornosť zaujal neprehliadnuteľný okoloidúci. „Paviel!! To bol určite on!!“ Niekoľkosekundové stretnutie prežili obe strany bez ujmy a „náš“ kaderník sa stratil v jednom z početných podnikov.

My, späť v hotelovej izbe, sme posledné hodiny dňa strávili poctivou prípravou prejavu. Mojou úlohou bolo počas 3-5 minút priblížiť Michala Hvoreckého ako spisovateľa tejto doby. Vytiahla som z tašky jednu z jeho kníh, ktorú som si doma pribalila ako čítanie na cestu, rozhodnutá naplno využiť príležitosť. A že náhody neexistujú! **J** Dala som dokopy svoje poznámky, Evka navrhla propagačný plagát s protirasistickou myšlienkou - už „len“ zajtra odprezentovať...

Budova gymnázia sa nasledujúce ráno hemžila našimi spolusúťažiacimi s rovnakým osudom. Väčšina si v duchu opakovala pripravený text, iní zaháňali nervozitu rozhovorom s novými známymi. Nebudem sa tváriť, že mňa fenomén roztrasených rúk obišiel. K pocitu zodpovednosti (veď som tu za celý náš kraj!) sa pridala aj fakt, že mená členov poroty nájdete na obálkach učebníc slovenčiny (rešpekt!). Vyjadriť sa, zaujať, nesklamať... Na ústnu časť boli pôvodne vyhradené štyri hodiny, no prejavy odzneli v oveľa kratšom čase. Ak mám použiť vhodné prirovnanie, na chodbe sme potom všetci tvrdili ako ypsilony. Stres už opadol a chvíle čakania sme si krátili napríklad aj bubľufukom **J**

Po obede sme si najprv vypočuli všeobecné zhodnotenie 1. ročníka OSJL z pohľadu poroty (padlo aj slovné spojenie „vysoká úroveň“). Zvedavosť súťažiacich sa stupňovala, až

sa napokon pristúpilo k očakávanému slávnostnému vyhláseniu výsledkov. Perá niektorých z nich boli ostrejšie a reč pôsobivejšia, zato obe sme si odniesli diplom pre úspešné riešiteľky celoštátneho kola. Presné umiestnenie sme sa dozvedeli neskôr z internetu - ja som obsadila piatu priečku, zatiaľ čo Evka skončila šiesta.

Chceli by sme sa tiež poďakovať p. prof. Slučiakovej a všetkým, čo nám držali palce, za psychickú podporu. Vrátili sme sa bohatšie o nové skúsenosti a spokojné, pretože sa nám podarilo potvrdiť, že my, študenti GP, sa ani v tvrdej konkurencii z celého Slovenska nestratíme! **J**

Petra Vitázková